

Çilek Teleskobu

Yavuz DEMİRKIRAN

Çilek Teleskobu

Yavuz DEMİRKİRAN

Mia iki şeyi her şeyden çok severdi: çilekleri ve dedesinin hikâyelerini. Her cumartesi, sarı yağmurluk tarzı elbisesini ve kırmızı spor ayakkabılarını giyip dedesi Leo'ya bahçesinde yardım ederdi. Kıvrık siyah saçları iki tombul topuz halinde zıplarken en olgun meyveleri arardı. Dedesi Leo her zaman, 'Yakından bakmak bilimin ilk adımıdır, Mia,' derdi. Ne demek istediğini tam olarak anlamazdı ama yine de başını sallardı.

Güneşli bir sabah, dedesi Leo Mia'ya parlak çilek kırmızısı bir lens kapağı olan pirinç bir teleskop verdi. 'Bu benim yaşımdayken benimdi,' dedi, beyaz bıyığı gülümsemeye kıpırdadı. 'Kaçırabileceğin şeyleri görmene yardımcı olur.' Mia'nın ela gözleri kocaman açıldı. Teleskoba sarıldı ve ona iyi bakacağına söz verdi. Sonra mükemmel çileği bulmak için koştu.

Mia dolgun, kırmızı bir çilek topladı ve bahçe masasına koydu. Yeni teleskobunu gözüne götürüp meyveye baktı. Önce sadece tümsekli yüzeyi ve minik tohumları gördü. Ama sonra lensi çevirdi ve vay canına! Çilek küçük bir dünya gibi açılmış gibiydi. 'Dede!' diye nefesi kesildi. 'İçinde bir şey var!'

Lensin içinden Mia, tohumların arasında büyüyen minik bahçeler gördü. Küçük yeşil filizler, hissedemediği bir esintide sallanıyordu. Çilek liflerinden yollar, caddeler gibi kıvrılıyordu. Ve tam ortada, başparmağından büyük olmayan minik bir yaratık duruyordu! Mia gözlerini kırpıp tekrar baktı. Yaratık gerçektir ve ona el sallıyordu.

Minik yaratığın soluk yeşil teni ve yaprak şeklinde saçları vardı. Dokuma çimden bir tunik ve meşe palamudu başlığı giyyordu. Elinde bir çilekten yapılmış bir sulama kabı vardı. 'Merhaba!' diye fısıldadı Mia. Yaratık zıpladı, sonra utangaçça gülümsedi. 'Ben Pip,' dedi cıvıl cıvıl bir sesle. 'Tohum bahçelerine ben bakarım. Görmek ister misin?'

Mia o kadar hızlı başını salladı ki tombul topuzları zıpladı. Pip onu çileğin minik dünyasında gezdirdi; burada her tohum küçük bir ev gibiydi. 'Her tohum bir sır saklar,' dedi Pip, çilek sulama kabıyla işaret ederek. 'İzle.' Pip bir tohumu suladı ve tohum çatladı. Minik yeşil bir filiz kıvrılarak dışarı çıktı, ışığa uzandı. Mia sevinçle nefesini tuttu.

Pip, Mia'ya köklerin nasıl aşağı, gövdelerin nasıl yukarı büyüdüğünü gösterdi. 'Tohumların suya, sıcaklığa ve ışığa ihtiyacı var,' diye açıkladı Pip. 'Sonra büyük bitkilere dönüşebilirler.' Mia bir kökün çileğin etine doğru kıvrıldığını izledi. Minik yaprakların küçük eller gibi açıldığını gördü. Teleskobuyla her ayrıntıyı gözlemleyerek kendini gerçek bir bilim insanı gibi hissetti.

Mia bazı tohumların uyuduğunu, bazılarının filizlendiğini fark etti. Pip ona her tohumun uyanma zamanının farklı olduğunu söyledi. 'Tıpkı senin ve benim gibi,' dedi Pip kıkırdayarak. Mia da güldü. Yeni çatlamaya başlayan bir tohumu izledi. Yavaştı ama Pip, 'Sabır bilimin bir parçasıdır,' dedi. Mia başını salladı ve izlemeye devam etti.

Mia daha yakından baktıkça, tohum çiçeklerinin etrafında vızıldayan minik arılar gördü. Polenleri bir minik çiçekten diğerine taşıyorlardı. 'Arılar olmadan çilek olmaz,' dedi Pip. Mia dedesi Leo'nun arı kovanlarını hatırladı. En küçük canlıların bile önemli işleri olduğunu anladı. Arıların dansını izledi ve tüm bunları görebildiği için kendini şanslı hissetti.

Mia bütün sabahı çileğin gizli dünyasını keşfederek geçirdi. Tohumların filizlendiğini, köklerin uzandığını ve yaprakların açıldığını gördü. Pip'in bahçeleri minik damlalarla suladığını izledi. Her yeni keşif gülümsemesini daha da genişletti. Dedesi Leo'ya her şeyi anlatmak için sabırsızlanıyordu. 'Bu şimdiye kadarki en güzel bilim!' diye fısıldadı Pip'e.

Aniden Mia, dedesi Leo'nun onu öğle yemeğine çağırdığını duydu. Gitmek istemiyordu. 'Geri dönecek misin?' diye sordu Pip, endişeyle bakarak. Mia aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Elbette!' Teleskobu dikkatlice gözünden indirdi. Minik dünya soldu ve çilek yeniden sıradan göründü. Ama Mia sırrın hâlâ orada olduğunu biliyordu.

Mia dedesi Leo'ya kořtu, sözcükleri birbirine karışarak döküldü. 'Çileğin içinde minik bahçeler var! Ve Pip adında küçük bir arkadaş!' Dedesi Leo sıcak bir kahkaha attı. 'Tohumların sırrını keşfetmişsin,' dedi. 'Gözlem keşfe götürür.' Mia ona sarıldı. 'Haklıydın dede,' dedi. 'Yakından bakmak bilimin ilk adımıdır.'

O öğleden sonra Mia ve dedesi Leo birlikte çilek tohumları ektiler. Mia ona Pip'i ve tohum bahçelerini anlattı. Dedesi Leo parıldayan gözlerle dinledi. 'Sen gerçek bir bilim insanısın, Mia,' dedi. 'Gözlemledin ve öğrendin.' Mia'nın yüzü aydınlandı. Teleskobuyla diğer meyvelere ve sebzelere bakmak için sabırsızlanıyordu. Kim bilir hangi minik dünyalar bekliyordu?

O gece Mia teleskobunu yatak başucu masasına koydu. Pip'i ve tohum bahçelerini düşündü. Küçük şeylerin büyük sürprizler saklayabileceğini anladı. Kendine her zaman yakından bakacağına, sabırlı olacağına ve soru sormaya devam edeceğine söz verdi. Minik dünyalar ve keşfedilmeyi bekleyen bilim hayalleriyle uykuya daldı.

Ertesi gün Mia teleskobuyla bahçeye döndü. Başka bir çilek buldu ve lensin içinden baktı. Filizlenen tohumlar ve telaşlı canlılarla dolu yeni minik dünyalar belirdi. Pip'i görmedi ama onun orada, bahçeleriyle ilgilendiğini biliyordu. Mia gülümsedi ve fısıldadı: 'Merhaba, minik dünya.'

Mia merakın gizli kapıları açan bir anahtar olduğunu öğrendi. Dedesi Leo'nun teleskobu ve kendi sabrıyla, bilimin her yerde olduğunu keşfetti—bir çileğin içinde bile. Ve yakından bakmaya devam ettiği sürece her zaman görecektir daha çok şey olacağını biliyordu. Minik dünyalar bekliyordu ve Mia hepsini keşfetmeye hazırdı.